

HET SLAVERNIJMODEL ALS IDEEAALBEELD

Sena zamelt geld in dat bestemd is voor muzikanten. Omdat muzikanten ontzettend aardig zijn, vinden ze het goed dat Sena van hun geld festivals subsidieert die een te grote ambitie hebben om financieel quitte te kunnen spelen. Bevrijdingsfestivals bijvoorbeeld. Het idee achter die subsidies is dat die festivals leuk en leerzaam voor de bezoekers zijn en dat het meegenomen is dat ze werkgelegenheid voor muzikanten scheppen. Dat die festivals voor bezoekers gratis zijn, werd jarenlang als excuus gebruikt om de optredende artiesten helemaal niet of zwaar ondermaats te betalen. De wat bekendere bands moesten voor half geld of ietsje minder spelen omdat ze de kans kregen om voor een groot publiek op te treden en die bands die nog bekend moesten worden kregen helemaal niks omdat ze zich konden presenteren. Sena besloot onlangs om geen cent subsidie meer te geven aan festivals die weigeren muzikanten minder dan € 250 bruto per persoon te betalen. Dat bezorgde veel organisatoren van festivals het schuim op de mond. De vrije markt zou namelijk dicteren dat onbekende bands gratis moeten optreden. Als voor de nog niet beroemde bands dan toch betaald zou moeten worden, dan moet die nieuwe kostenpost in mindering gebracht worden van de halve gage die de bekendere bands ontvangen. Zo betoogde de programmeur van Doornroosje onlangs in dit *Performers Magazine*. Waarna hij uitlegde dat hij als programmeur wist

dat bands eigenlijk niets liever willen dan onbetaald optreden en dat onbetaald optreden eigenlijk heel dik betaald is. Omdat elke kleine band op zijn Valkhof Festival een vergoeding van € 125 krijgt voor het vervoer en dat de muzikanten ook nog eens gevoederd worden en er zelfs een backline voor ze klaar staat. In de tijd van slavernij in Amerika werden de slaven ook gratis vervoerd naar de verafgelegen katoenvelden, kregen ze een voedzame maaltijd en gratis juten zakken om de katoenbolletjes in te verzamelen; allemaal zodat ze hun werk optimaal konden doen. Het aardige is dat programmeurs die het slavernijmodel voor muzikanten niet meer dan redelijk vinden, zelf helemaal niet marktconform betaald willen worden. Het barst namelijk van de werkeloze muziekliefhebbers die voor een hap eten, een drankje en om de eer om zich programmeur te mogen noemen, graag bereid zijn om verder tegen vervoerskosten te programmeren. Op festivals krijgt naast de programmeur ook elke kabelsjouwer podiumbouwer, lampjes vervanger – en noem verder iedere vakman maar op – keurig betaald. Terecht! Want de Jumbo geeft ook geen eten voor niks en je krijgt de Rabobank ook niet zover om een gratis

hypotheek te verstrekken omdat je programmeur of kabelsjouwer of belichter, of podiumbouwer van Doornroosje bent. Waarom het fatsoen om mensen die werk verrichten ook netjes te betalen ophoudt bij de muzikanten die voor de faam van het festival of de zaal zorgen, is me een raadsel. Dat ze het voor een handvol droge rijst moeten doen wordt ook wel eens goedgepraat met het argument dat de beste kunst gevoed wordt door honger. Alsof je van honger niet doodgaat.

**‘WERKEN VOOR
EEN HANDVOL
DROGE RIJST’**

